

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ
Юридичний факультет
Кафедра цивільно-правових дисциплін і трудового права
імені професора О.І. Процевського**

«Актуальні проблеми приватного та публічного права»

**Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 92-річчю з дня народження член-кореспондента НАПрН
України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча
науки України, доктора юридичних наук, професора Процевського О.І.**

**2 квітня 2021 року
м. Харків**

УДК 349.2:342.727
ББК 67.305
А 43

Актуальні проблеми приватного та публічного права : матеріали III Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції присвяченої 92-річчю з дня народження член-кореспондента НАПрН України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча науки України, доктора юридичних наук, професора Процевського О.І. (2 квітня 2021 року). – Харків, 2021. – 333 с.

У матеріалах збірника представлені результати наукових досліджень вчених, присвячених актуальним проблемам приватного та публічного права.

Видання адресоване вченим, аспірантам, докторантам, викладачам закладів юридичної освіти, працівникам суду, адвокатури, органам юстиції, співробітникам Державної служби зайнятості України, практикуючим юристам, громадським діячам, профспілковим активістам, іншим особам, що цікавляться проблемами приватного та публічного права.

Матеріали конференції оприлюднені у електронному вигляді на сервері відкритого електронного архіву (репозитарію) Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди ЕКhNPUiR (електронний архів): <http://dspace.hnpu.edu.ua/> та на сайті юридичного факультету: <http://www.hnpu-laws.in.ua/> у розділі «Наука».

Оргкомітет інтернет-конференції не завжди поділяє думку учасників. У збірнику максимально точно збережена орфографія і пунктуація, які були запропоновані учасниками. Повну відповідальність за достовірну інформацію несуть учасники та їх наукові керівники.

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерела є обов'язковим.

**СЕКЦІЯ «АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО.
МИТНЕ ТА ПОДАТКОВЕ ПРАВО. ФІНАНСОВЕ ПРАВО. ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО»**

<i>ЗАДИХАЙЛО О.А.</i> ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТАТТІ 6 ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ І ОСНОВОПОЛОЖНИХ СВОБОД ПРИ РОЗГЛЯДІ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ.....	290
<i>НЕЧИТАЙЛЕНКО А.О., НЕЧИТАЙЛЕНКО В.А.</i> ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ТА ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМВІДНОСИН ОРГАНІВ ЕКОЛОГІЧНОГО КОНТРОЛЮ З МИТНИМИ ОРГАНАМИ.....	293
<i>АЛДОХІНА Л.М.</i> ДО ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ	296
<i>ГОЛОВАНЬ Т.Г.</i> ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ПІДСТАВ ПРОВЕДЕННЯ ФАКТИЧНИХ ПЕРЕВІРОК КОНТРОЛЮЮЧИМИ ОРГАНАМИ.....	300
<i>ЛИСЯК О.І.</i> ДЕЯКІ ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ КОРИСТУВАННЯ НАДРАМИ В УКРАЇНІ	304

**СЕКЦІЯ «ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА. ФІЛОСОФІЯ ПРАВА.
КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО. МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО»**

<i>КОШАРНОВСЬКА С.Л.</i> ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ	306
<i>БОНДАРЕВИЧ М.П.</i> РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ УПОВНОВАЖЕНОГО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПРАВ ЛЮДИНИ.....	310
<i>КОЗИРЯ А.В.</i> ПРАВО ГРОМАДЯН НА ЗВЕРНЕННЯ ТА ПОРЯДОК ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ	313
<i>МАСЛОВЕЦЬ Б.О.</i> КОНСТИТУЦІЙНА ПРИРОДА ДОПОМІЖНИХ ОРГАНІВ І СЛУЖБ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ ТА АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ ЇХ ДІЯЛЬНОСТІ.....	316

**СЕКЦІЯ «КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО. КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО.
КРИМІНАЛІСТИКА. КРИМІНОЛОГІЯ. КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО»**

<i>ШИНКАРЬОВ Ю.В.</i> ЩОДО ДУАЛІЗМУ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ У СУЧАСНОМУ КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ.....	319
<i>ПАВЛЕНКО Т.А.</i> ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА ЯК НАПРЯМОК ПОЛІТИКИ У СФЕРІ БОРТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ.....	320
<i>КОРАБЕЛЬ М.Г.</i> ВИПРАВНІ РОБОТИ. ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПРИЗНАЧЕННЯ ФІЗИЧНИМ ОСОБАМ-ПІДПРИЄМЦЯМ ТА БЕЗРОБІТНИМ ОСОБАМ... ..	321
<i>АКОПЯН А.А.</i> ПРОБЛЕМА ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВЧИНЕННЯ «ЖІНОЧОГО ОБРІЗАННЯ».....	323
<i>ДОЦЕНКО Є.А.</i> ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ.	326
<i>КАСЛОВА В.О.</i> ЩОДО КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ КОРИСЛИВИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ... ..	328
<i>РОГОЗЯН В.А.</i> ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТА... ..	330

спрямованості на певні цілі та виділяє пріоритети в законодавчому процесі. І основним спрямуванням, стрижнем цієї політики має бути створення в суспільстві всіх необхідних умов для законної реалізації законних інтересів і потреб сучасної людини

Виконання завдання забезпечення конституційних прав і свобод людини і громадянина, повинно забезпечуватися посиленням ролі держави як гаранта безпеки особи та суспільства, їх захисту від злочинних посягань. Для попередження злочинності та боротьби з нею необхідний розвиток правової бази як основи надійного захисту прав та свобод людини і громадянина, механізмів її застосування, а також дотримання міжнародно-правових зобов'язань України у боротьбі зі злочинністю та дотриманням прав людини. І саме це визначає цілі і завдання політика у сфері боротьби зі злочинністю у напрямку охорони прав та свобод людини і громадянина. Вона покликана реалізувати загальнолюдську ідею (принцип) про невідчужуваність природних, невід'ємних прав людини.

Основна мета політики у сфері боротьби зі злочинністю в галузі забезпечення основних прав і свобод полягає у досягненні реальної безпеки людини, в гарантуванні її права на життя, на здоров'я, на волю, честь, гідність та ін., перш за все, кримінально-правовими засобами.

Головне функціональне призначення політики у сфері боротьби зі злочинністю в галузі забезпечення основних прав і свобод людини та громадянина має полягати у реалізації та захисті цих прав і свобод. Крім того, реалізація політики у сфері боротьби зі злочинністю із забезпечення прав і свобод повинна мати певний чіткий механізм. Такий механізм може складатися з трьох стадій або елементів. Перший, коли загальновизнані принципи і норми про права і свободи людини та громадянина (міжнародні стандарти) імплементуються в положення Основного закону нашої держави. Другий, коли конституційні норми конкретизуються у галузевому законодавстві, зокрема у Кримінальному кодексі України, Кримінальному процесуальному та Кримінально-виконавчому кодексах України. Третє, коли норми національного законодавства та загальновизнані міжнародні принципи та норми про права і свободи, що мають пряму дію, безпосередньо застосовуються для забезпечення кримінально-правової охорони цих прав і свобод.

Список використаних джерел:

1. Борисов В. І. Сучасна політика держави у сфері боротьби зі злочинністю та її кримінально-правовий напрям. *Право України*. 2012. № 1-2. С. 232-242.

УДК 343.241.4

Orcid 0000-0002-8703-7003

Корабель Марія Георгіївна,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри
кримінально-правових дисциплін

Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди

**ВИПРАВНІ РОБОТИ. ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПРИЗНАЧЕННЯ
ФІЗИЧНИМ ОСОБАМ-ПІДПРИЄМЦЯМ ТА БЕЗРОБІТНИМ ОСОБАМ**

Пошук альтернативних видів покарань, не пов'язаних з ізоляцією особи від суспільства, є актуальним питанням що зумовлено негативними наслідками соціального, правового та морального характеру, що настають для осіб, яка відбувають покарання у виді позбавлення волі.

Виправні роботи відповідають поставленим вище вимогам і є альтернативним видом покарання, не пов'язаним з ізоляцією особи від суспільства, та не утворює зазначених негативних наслідків. Але, відсутність всебічного правового регулювання зумовлює необхідність комплексного аналізу досліджуваного покарання.

В сучасній вітчизняній кримінально-правовій науці питання даного покарання досліджувалися в роботах Ю. В. Бауліна, І. Г. Богатирьова, І. А. Вартилицької, Н. О. Гуторової, Т. А. Денисової, В. П. Козирєвої, Ю. А. Пономаренка, В. В. Сташиса, В. М. Трубнікова, О. В. Ткачової та деяких інших науковців. Однак, як вбачається в працях науковців неналежне правове регулювання виправних робіт ускладнює практику призначення та виконання досліджуваного покарання.

Актуальність теми дослідження обумовлена необхідністю наукового аналізу виправних робіт, що призначаються фізичним особам - підприємцям, оскільки зазначені особи не передбачені в ч. 2 ст. 57 Кримінального кодексу України, що суперечить національному законодавству. А також неможливості призначення досліджуваного покарання безробітним особам.

Доцільно проаналізувати запропонований в ст. 57 КК України перелік осіб до яких досліджуване покарання не застосовується:

Ч. 2 ст. 57 КК України передбачає виключний перелік осіб до яких виправні роботи не застосовуються, а саме: до вагітних жінок та жінок, які перебувають у відпустці по догляду за дитиною, до непрацездатних, до осіб, що не досягли шістнадцяти років, та тих, що досягли пенсійного віку, а також до військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, працівників правоохоронних органів, нотаріусів, приватних виконавців, суддів, прокурорів, адвокатів, державних службовців, посадових осіб органів місцевого самоврядування [1, с. 34].

Необхідно звернути увагу, що в зазначеному переліку відсутні безробітні та фізичні особи – підприємці, що суперечить Господарському кодексу України. В національному законодавстві на безробітних осіб не покладено обов'язок пошуку місці роботи, оскільки це є правом осіб згідно Конституції України [1, с. 21]. Відсутність постійного місця роботи унеможливорює відрахування в доход держави коштів у розмірі, встановленому вироком суду, в межах від десяти до двадцяти відсотків.

Проведемо аналогію ч. 2 ст. 100 КК України, де зазначено: Виправні роботи можуть бути призначені неповнолітньому в віці від 16 до 18 років за місцем роботи на строк від двох місяців до одного року [1, с. 56]. Використане в статті словосполучення «можуть бути призначені... за місцем роботи» дає суди право призначати виправні роботи у разі наявності постійного місця роботи неповнолітнього. Тобто, досліджуване покарання не призначається до неповнолітніх що не мають постійного місця роботи.

З наведеного можна зробити висновок, що ч. 2 ст. 57 КК України, яка передбачає виключний перелік осіб до яких виправні роботи не застосовуються має бути доповнена безробітними особами.

Відповідно до ст. 128 ГК України яка визначає статус громадян як суб'єктів господарювання, громадянин-підприємець здійснює свою діяльність на засадах свободи

підприємництва та відповідно до принципів, передбачених ст. 44 ГК України, а саме: вільного вибору підприємцем видів підприємницької діяльності; самостійного формування підприємцем програми діяльності, вибору постачальників і споживачів продукції, що виробляється, залучення матеріально-технічних, фінансових та інших видів ресурсів, використання яких не обмежено законом, встановлення цін на продукцію та послуги відповідно до закону; вільного найму підприємцем працівників; комерційного розрахунку та власного комерційного ризику; вільного розпорядження прибутком, що залишається у підприємця після сплати податків, зборів та інших платежів, передбачених законом; самостійного здійснення підприємцем зовнішньоекономічної діяльності, використання підприємцем належної йому частки валютної виручки на свій розсуд [2, с. 45].

Проаналізувавши Господарський кодекс України, Кримінально-виконавчого кодексу України та Кримінального кодексу України вбачається необхідним внести зміни до ч. 2 ст. 57 КК України, доповнивши зазначений перелік «, безробітні особи та фізичні особи – підприємці.»

В науковому дослідженні було розглянуто та запропоновано приведення до відповідності національного законодавства в ч. 2 ст. 57 КК України, що є необхідним для призначення та виконання виправних робіт, як основного виду покарання, щодо окремого кала осіб.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний кодекс України; Закон від 28.03.2021, № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>
2. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV (Редакція станом на 16.07.2020).
3. Конституція України від 28 черв. 1996 р. *Відом. Верхов. Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
4. Ткачова О. В. Виконання покарань у виді виправних і громадських робіт : монографія. Х. : Право, 2010. 192 с.
5. Богатирьов І. Г. Виправні роботи як вид покарань: кримінальні, кримінологічні та кримінально-виконавчі проблеми . К. : МП «Леся», 2002. 139 с.

УДК 343.3/.7

Акопян Анушик Акопівна,
студентка 1 курсу магістратури юридичного факультету
Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
Науковий керівник: Шинкарьов Ю.В., кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін
Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

**ПРОБЛЕМА ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ
ВІПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВЧИНЕННЯ «ЖІНОЧОГО ОБРІЗАННЯ»**